

der, idet en vis Deel af Mulfbeløbet kan fordras affat og opbevaret, for at komme Domhaveren tilgode, dersom han efter ny Procedure og Dom kan blive tillagt Erstatning for Handlingens Iffeopfyldelse (Forordningen eit. § 2 ff). men de have dog i det Væsentlige bevaret deres Egenkab som Bøder, og de have i den svenske Lovgivning, saavidt Udvalget bekiendt, slet ingen anden Egenkab, saa at den Gjensidighed, hvortil Lovudkastene stræbe, her ikke vilde kunne finde Sted, og de omspurgte Domme saaledes vilde faae en ganske forskjellig Betydning, efter som deattes i Udøvelse i Hjemlandet eller udenfor samme. Denne Opfattelse turde og stemme bedst med Lovudkastenes klart udtalte Tanke om overhovedet at udelukke Bødesager.

Det er fremdeles en Hovedtanke i Udcastene, at det borgerlige Mellembværende maa have erholdt retlig Afgjorelse efter en foregaaende Forhandling mellem Parterne (Dom, Kendelse, Forlig), og det følger saaledes af sig selv, at den Afgang til umiddelbar Inddrivelse ved Fogden, som ved begge Landes Lovgivinger er tillagt, ikke blot Skatter og offentlige Præstationer af forskjellig Art, men tildeels ogsaa reent private Fordringer (Udpantning), ikke kan finde Sted i Nabolaget.

Ogsaa med Hensyn til det materielle Grundlag for Executionen synes saaledes Udcastet at have filltet Nabolokkene paa lige Fod.

Derimod have de meget forskjellige Regler, som gjælde i Sverrig og Danmark, om Dommers Retsvirkksomhed til Execution og dennes Afbrydelse ved Paaanke, ikke tilladt at gennemføre fuldstændig formel Gjensidighed.

Medens saaledes en dansk Dom, naar den ikke er affagt ved Høiesteret, skal forkyndes for Domsældte, forinden den sættes i Fuldbyrkelse, — og Bedligholdelsen af denne Regel har medført Nødvendigheden af Bestemmelsen for, hvorledes Forkyndelsen skal skee i de tvende Lande, og om Beviset for Forkyndelsen (§ 5 i det svenske Udcast), — kan en svensk Dom i Sverrig fuldbyrdes uden foregaaende Forkyndelse, og vil i Fremtiden ogsaa kunne det her i Landet.

Meget vigtigere er imidlertid den Forskjel, som de forskjellige Systemer for Dommers Paaanke have medført.

Medens en svensk Dom i Almindelighed kan sættes i Udøvelse, selv om den er paaanket for høiere Ret, gjælder dette som bekiendt kun undtagelsesviis efter vor Ret (Forord. 13de Jan. 1792, Forord. 18de Mai 1825 og 25de Jan. 1828 § 9), hvormod Stævning til høiere Ret i Almindelighed standser Dommens Fuldbyrkelse. At tilveiebringe fuldstændig Overeensstemmelse imellem disse Opfattelser af Dommens Væsen, vilde ikke være muligt uden indgribende Forandring i Lovgivingerne, og Forskjeller i denne har saaledes medført ikke ringe Forskjel med Hensyn til Grundlaget for Execution og den Bevidnelse, som Overøvrigheden vil have at afgive, førend Dommene kunne fuldbyrdes udenfor Hjemlandet.

For danske Dommers Vedkommende er i alt Væsentligt den danske Rets almindelige Regler blevne bevarede. Enhver Dom, der er affagt ved dansk Domstol, selv ved en Underret, vil saaledes vel kunne fuldbyrdes i Sverrig, men Fuldbyrnelsen standses, naar det ikke er en Høiesteretsdom, ved Stævning til høiere Ret (Overret eller Høiesteret). Forskjellen er kun den, at Loven, for at der kan gives den Domsældte Leilighed til at foretage Paaanke, har givet den almindelige Regel, at der for Executionens Foretagelse maa være forløbet 3 Maaneder efter Dommens Forkyndelse, og at saaledes Fristen er forskjellig for Dommens Retsvirkksomhed her i Landet og i Sverrig (§ 3 i det svenske Udcast). Dette gjælder uden Hensyn til, at Dommen muligt er affagt ved extraordinair Ret, t. Ex. Gæsteret, og saaledes vilde være erigibel i Hjemmet efter en meget kort Frist, og ligeledes vil det ikke komme i Betragtning, at Dommen som Berøst sag eller anden reen og klar Gjælds sag her i Riget vilde kunne fuldbyrdes, naanseet den fra Domsældtes Side skete Paaanke. Grede 3 Maaneder forløbne og Execution er foretaget i Sverrig, bliver denne staaende in statu quo, og der foregaaer saaledes ingen Realisation, førend Dommen er paaanket i høiere Ret (Overret eller Høiesteret). Særegen Appel af Executionensforretningen, som her i Landet vilde være fornøden, behøver saaledes ikke at finde Sted.